

Слово редактора

Новий, 2006 рік, розпочався для когось весело, для когось банально, для когось незвично... Але для всіх українців він наступив під галом: «Газовій кризі – Ні!» Починаючи з 1 січня всі засоби масової інформації навпереробі прогнозували, філософствували і коментували кожен крок головних дійових осіб цього спектаклю. Хтось був за, хтось був проти, але байдужих однозначно не було! Особливо серед політиків, які так і шукають нагоди, аби лишній раз з'явитися на голубих екранах, і вкотре нагадати про себе шановному виборцю. Адже березень не за горами, а рейтинги ростуть повільно...

Не встигли ми як слід провести Різдвяні свята, як опинилися в парадоксальній ситуації: уряду немає, Президент призначити новий не має права згідно з політ реформою (яка вступила в дію з 1.01.2006), а Конституційного суду так і не затверджено... Ось так і живемо, практично без керівництва і без надії на здорову і конкурентноспроможну економіку, на яку всі так надіялися після Помаранчевої революції...

То що ж робити пересічному виборцю? Невже все те, до чого ми всі так довго йшли і відстоювали, буде розтоптане в запалі політичної гри? Ні, так бути не повинно! Студенте, зроби свідомий вибір! Не дай понівечити твою Батьківщину! Голосуй за гідних людей і не дозволяй нікому нав'язати собі чужі думки! Думай сам!

Ольга Задорожна

Цього разу ми вирішили познайомити вас зі студенткою нашого факультету, Оксаною Рабуцькою. Як виявилось, вона досить успішно займається модельним бізнесом. Отож, знайомтеся...

- Оксанка, чим обумовлене твоє бажання стати моделлю, що вплинуло на твій вибір?

Насамперед хочу зазначити, що я зовсім не мріяла стати моделлю. Ще з дитинства мене приваблював чарівний світ музики. Мрія дитинства - опанувати навички віртуозної гри на фортепіано. Сподіваюсь, що в майбутньому мені таки вдасться втілити моє давнє бажання в реальність. Пригадую, коли була зовсім маленькою, то дуже полюбляла наспівувати пісенні мотиви відомих естрадних композицій. Була також мрія стати дизайнером.

- З чого розпочався твій шлях у модельний бізнес?

Все розпочалося із виготовлення випускних фотоальбомів ще коли я навчалася у 9-му класі. До нас завітав відомий Івано-Франківський фотохудожник Вадим Клименко і запропонував виготовлення випускних фото. Окрім того, він люб'язно запросив усіх бажаючих відвідувати гурток фотомистецтва.

Проте, насправді, власне до заняття художньою фотографією мене підштовхнула найкраща подруга. Вам звісно цікаво як саме все це відбулося? А історія носить досить таки випадковий характер. Подруга на той час була закохана, а об'єкт її почуттів саме вивчав фотосправу. Ось так вона мене і переконала відвідувати фотогурток. Мене помітив фотограф і запропонував спробувати себе у якості фотомоделі, але зізнаюсь, що я довгий час вагалася, адже це не було тим, про що я мріяла.

- Багато дівчат, особливо моделі-початківці, дуже невпевнено себе відчувають, працюючи перед фотокамерою. Скажи, а чи складно бути природною перед камерою?

Це справді так. На початковому етапі буває важко порозумітися із фотографом, себто відбувається так званий ефект налаштування одне на одного. Справа в тім, що для отримання високих результатів потрібен не один рік тренувань. Робота фотомоделі здається надто легкою з точки зору перегляду фотовідбитків. Насправді ж, це важка фізична та моральна праця. Інколи фотосесія може тривати понад 5 годин. Доводиться виконувати замислені пози, тримати погляд та поставу. Повертаючись додому після таких тренувань відчуваєш себе начебто після інтенсивного заняття фізичними



**Оксана
Рабуцька:
«Модель
повинна
відчувати
себе
особливою...»**



вправами. З моральної точки зору робота фотомоделі полягає в умінні вдало себе подати - такий собі ефект відчуття власної неповторності. Модель повинна відчувати себе особливою під час фотосесії, себто проявляти позитивні емоції перед камерою. На початковому етапі досить багато залежить власне від фотографа, тобто наскільки він в змозі налаштувати модель на фотосесію. Теж хочу зазначити, що немало важливим аспектом являється якісний макіяж. Тільки справжній професіонал здатний підкреслити красу обличчя моделі та приховати деякі недоліки. У мене, наприклад, це незначне ластовиння, яке вдало приховується тональним кремом. Проте не варто переводити даний макіяж у статус щоденного - це значний стрес для шкіри. Насправді повсякденний макіяж повинен бути непомітним.

- Менеджери відомих модельних агентств стверджують, що поки модель не віднайде свій образ, її ніхто не буде запрошувати на будь-які серйозні покази. А ти свій образ вже знайшла?

Особисто мені така думка здається дещо хибною, втім я не професійна модель. Якщо дівчина прагне стати моделлю, їй необхідно розпочати роботу над портфоліо - це власне "візитна картка" фотомоделі. Портфоліо складається із 20-40 фотовідбитків розміром 20/30 см, які найвдаліше підкреслюють професіоналізм моделі, власне її вміння позиціонувати себе. Одразу хотіла б зазначити, що до виготовлення портфоліо слід підходити вельми серйозно та відповідально. Деякі дівчата помилково вважають, що його можна виготовити за 2-3 фотосесії - це зовсім не відповідає дійсності. Варто усвідомити, що чим якіснішим та досконалішим буде портфоліо, тим більше шансів отримати роботу, адже відомий факт, що замовник, скажімо, реклами, перебуваючи в модельному агентстві в пошуках відповідних моделей, переглядає десятки портфоліо і тільки згодом обирає декількох моделей безпосередньо на кастинг(відбір), себто з вами не спілкуються особисто, а оцінюють ваш професіоналізм по наявному портфоліо. Не володіючи якісним портфоліо шанси отримати роботу будуть незначними.

Щодо власне образу фотомоделі варто відмітити, що портфоліо повинно позиціонувати модель у якомога різноманітніших образах та позах. Окрім того нам відомо, що за допомогою професіоналів можна створити практично будь-який облік.

Для моделі створення власного образу означає, власне, підтримання власного сталого іміджу та належний догляд за зовнішністю. Спершу модель працює над створенням позитивної репутації, а згодом все відбувається навпаки. Насправді, деякі дизайнери, що працюють в галузі Фешн, шукають певний образ фотомоделі і, якщо вас не обрали для даної фотосесії чи показу, не варто керуватися переконанням, що ви не відповідаєте критеріям фотомоделі. Насправді ж у вас є вагомий шанс бути обраною іншим замовником при умові, якщо йому потрібен саме ваш тип зовнішності. Скажімо, відома сьогодні модель Емма Уорд. Її

зовнішню красу аж ніяк не можна вважати класичною, проте світові законодавці моди шукають саме нестандартний типаж та, що немало важливо, особистість.

Зараз недостатньо бути просто красивою дівчиною, оскільки робота моделі включає в себе і презентації, де потрібно проявити ваші представницькі здібності.

На рахунок власного образу мені подобається змінюватися. Ось чому деякі мої фото так не схожі між собою.

- Оксанка, все-таки, що потрібно для того, щоб стати моделлю? Чи достатньо просто бути симпатичною зі стандартною фігурою 90-60-90 і ростом від 175?

Звичайно що ні.

Перераховані характеристики являються обов'язковими для дівчат, які мають на меті працювати в модельному бізнесі. Проте, не кожна красива дівчина може бути моделлю, наприклад, через недостатній зріст, не кажучи вже про те, що поняття краси для кожного індивідуальне. І далеко не кожна модель являється в класичному розумінні красивою дівчиною.

Спробую роз'яснити чому інколи так відбувається. Усі ми прагнемо отримати певні навички, коли вступаємо до вищих навчальних закладів. Ми здобуваємо професію, а згодом знаходимо роботу. Вважаю, що для того, щоб досягти вагомим результатів потрібно починати навчання ще з 14 років. Для цього численні модельні агенства пропонують відвідувати так звані Школи Модельного мистецтва. Моя особиста думка: модель - це така ж професія, як і адвокат, чи економіст, якій потрібно навчатися. Все приходить з досвідом. Для того, щоб стати моделлю потрібно, насамперед, велике бажання та усвідомлення того, що позитивний результат приходить не одразу. Окрім того від майбутньої моделі звичайно ж вимагається постійний активний догляд за собою, а на це, як відомо, інколи потрібне належне матеріальне забезпечення.



Наступним кроком є виготовлення потфоліо, що вимагає досить-таки значних затрат.

Немаловажним фактором являється знання іноземних мов, а власне англійської. На світових показах та кастингах працює ціла команда професіоналів, які, як правило, спілкуються англійською. Україномовній моделі буде важко потрапити на роботу закордон із недостатнім знанням мови, тому що такі знання скоріше вважаються нормою, аніж винятком.

- Багатьом нашим дівчатам, думаю, буде цікаво, як тобі вдається зберігати таку чудову фігуру, чи це результат важкого самообмеження або ж є якісь свої професійні секрети?

Насамперед, хочу зазначити, що моя фігура не відповідає стандартним параметрам 😊

Для мене фотомоделінг - це суто хобі. Насправді, мені



Photo by V. Klymenko

гріх скаржитись на природу, адже вона дійсно дала мені пропорційну фігуру. Я не намагаюсь дотримуватись стандартів 90-60-90, оскільки, на мою думку, за такою комплекцією моя фігура втрачає жіночність.

Вважаю, що стандартні параметри - для професіоналів, а я все-таки прагну займатися цим для власного самовдосконалення та задоволення. Проте хочу підмітити, що є максимальні обмеження яких, власне,

варто чітко дотримуватися. На рахунок професійних секретів, я не дотримуюсь обмежень щодо їжі. Варто тільки запам'ятати, що споживати можна абсолютно все, але в малих кількостях. Якщо дуже хочеться шоколаду, то варто задовольнити свій маленький каприз, але слід обмежитися максимум 50 грамами на день. Відомо, що коли споживаєш дієтичні продукти, які тобі не до смаку, користь від них буде мінімальною.

Ще одним маленьким секретом являється позитивне сприйняття навколишнього світу та прогулянки з друзями.

- Чи не докучають тобі останнім часом шанувальники?

Хм.. Я, мабуть, не настільки відома, щоб мені надокучали шанувальники. Шанувальники можливо і є, але переважна більшість із них не знають про моє істинне хобі. Досвід показав, що часто власні фото ідуть попереду особистості. Мені ж, насамперед, хочеться, щоб мене сприймали як людину, а вже потім як фотомодель. Справді, я деякий час приховувала від коханої людини чим я насправді займаюся. Чоловіча половина людства надає перевагу красивим та розумним жінкам, але водночас вони не хочуть, щоб кохана дівчина займалася модельним бізнесом. Втім мотиви такої поведінки мені досить-таки зрозумілі.

- Як поставились до твоєї нової ролі викладачі й одногрупники?

Насправді, про моє хобі відомо тільки деяким одногрупникам. Усі ми, все-таки, приходимо до навчального закладу, щоб отримувати знання, тому найбільш комфортно я почуваю себе в звичайнісіньких джинсах, не прагнучи привертати до себе зайвої уваги.

Наше суспільство, нажаль, певною мірою виховане на міфах та стереотипах, тому знання того, що я займаюся фотомоделінгом для деяких може викликати як заздрощі, так і захоплення, або зайву цікавість збоку протилежної статі. Як відомо, краса створює дистанцію. Насправді ж, я просто симпатична дівчина, яку, можливо, вирізняють правильні риси обличчя та зріст 😊

- А що найбільше любить Оксана, як відпочиває, чим захоплюється?

Іноколи, в хвилину натхнення, я пишу україномовні, англійськомовні вірші та роздуми у вигляді есе. Ще одна моя мрія - це створити якісне музичне аранжування авторських віршованих текстів. Деякі з моїх поем

публікувалися на сторінках факультетної газети Тернопільського державного економічного університету. Окрім того, мої фото друкувались у всеукраїнському журналі OOPS!, відповідно, як переможниці відбіркового туру липня 2004 року конкурсу "Стань моделлю!", та як учасниці відбіркового етапу вересня цього року.

Також моє фото потрапило на сторінки добре відомі всім франківчанам газети "Галичина".

Зовсім недавно я захопилася створенням індивідуальних фотомонтажів, використовуючи власні фото. Вже й подругам пробувала створювати змонтовані фотоконпозиції 😊

- Ти закінчуєш навчання. Які твої плани на майбутнє?

Моя спеціальність - міжнародна економіка, проте я скоріше уявляю себе менеджером, або ж маркетологом в майбутньому. До закінчення навчального періоду планую здобути рівень бакалавра, а згодом і магістра економічних наук. Зізнаюся чесно, що хотілося б відчувати переваги стажування закордоном на магістратурі, але це потребує вагомої підготовки та ґрунтовних знань.

- Що ж, твій шлях в прекрасний світ шоу бізнеса тільки починається. Бажаємо тобі пройти його гідно, подолавши усі перешкоди! Дякую тобі. Бажаю майбутніх перемог, міцного здоров'я, успіхів і щастя! Дякую.

<http://www.ternopil.net/index.php?area=1&p=news&newsid=24>

Всі фото Вадим Клименко©

З життя Європи

Рідний будинок Іоанна Павла II допомагають зберегти євреї Кракова



Історія з можливим продажем будинку, у якому народився колишній Папа римський Іоанн Павло II, а з 1984 року розміщується музей Кароля Войтили, наближається до благополучної

розв'язки.

Голова єврейської громади в Кракові Тадеуш Якубович повідомив "Німецькій хвилі", що будинок, який щорічно відвідують 200 тисяч чоловік, буде викуплено і передано краківському єпископату.

Раніше польська газета "Новий день" закликала співгромадян спільно викупити рідний будинок колишнього понтифіка в польському містечку Вадовице.

Свою участь у долі будинку-музею Тадеуш Якубович пояснив так: "Мені здалось, що якщо єврейська громадськість зрозуміє, що будинок, у якому народився римський Папа, потрапить не до посередників-торговців, а у власність міста, ще краще - єпископату, то це буде жестом поваги до папи. І власники, і їхня довірена особа вже завірили мене в тім, що так і відбудеться".

Давня історія

Про рішення продати будинок, у якому 18 травня 1920 року народився Кароль Войтила, повідомив на початку грудня його власник американець Рон Баламут. На зорі минулого століття цей будинок належав діду Баламута - рабину по імені Йехир. Той дружив з батьком майбутнього понтифіка, Каролем Войтилом - старшим, котрий разом із дружиною і двома синами знімав у нього квартиру. Після того, як у 1939 році гітлерівські війська окупували Польщу, Йехир Баламут і частина його родичів були кинуті в концтабір і знищені нацистами. Але батько Рона врятувався.

Рон і його двоюрідний брат Амос, що одержали будинок-музей у власність п'ять років тому, запросили за нього мільйон доларів. Для провінційного Вадовице це занадто дорого. На місцевому ринку схожі будинки коштують утроє дешевше. Правда, у них немає такої "історії".

Рон Баламут збирався продати будинок тільки тому, хто буде, як і Кароль Войтила, шанобливо відноситися до євреїв і гарантує, що музей не постраждає. Архієпископ краківський Станіслав Дзивиш заявив, що єпископат готовий придбати будинок, але не за таку велику ціну. Газета заявила, що, хоча сума і велика, "національна реліквія поляків цілком коштує того", і призвала співвітчизників спільно викупити будинок.

Несподівана допомога

Тим часом свій внесок вирішила внести єврейська громада Кракова. За словами її голови Тадеуша Якубовича, "іншої можливості відплатити взаємністю людині, що так багато зробив для євреїв, попросту не існує. Він був разом з нами, я називаю його апостолом об'єднання релігій".

У 1979 році Кароль Войтила під час свого першого офіційного візиту в Польщу як Папу Римського відвідав концентраційний табір Освенцим. Він першим з понтифіків ввійшов у синагогу. При ньому Ватикан установив дипломатичні стосунки з Ізраїлем.

Підготувала Ірина Стебельська

Нового року не буде без...

Окрім вертепів та колядок, є ще чимало речей, які маємо право назвати модними атрибутами новорічно-

різдвяних свят. Без них свята ці не були б святами. Ми підготували перелік основних з них:

- Годинник. Будь-який: на екрані телевізора чи власний, на руці. Неможливість дізнатися про час може стати вагомою перешкодою зустрічі Нового року.

- Зелене дерево з гострими шпичками. Чомусь під визначення "ялинка" у нас потрапляють і сосна, і ялиця, й інші колочі мешканці лісів. Тай кажучи "зеленого", я, мабуть, таки помилилася: з кожним роком з'являється все більше штучних ялинок, які можуть мати різноманітні кольори, - милують око сріблястими, білими і навіть фіолетовими барвами.

- Бенгальські вогні та хлопавки. Дешево та красиво. Характерний запах погаслих паличок пробуджує новорічний настрій, а пропалені цяточки на одязі, стають непоганим союзником новорічних спогадів.

- Салат "Олів'є". Жартую. Найімовірніше, це кулінарне диво стане незабаром історичною реліквією, поступившись місцем у шлунках українців салатів із крабових паличок, чіпсів чи іншого асортименту супермаркетів.

- Шампанське. А от цей мешканець новорічного столу, на відміну від "Олів'є", міцно тримається на вершині новорічної моди. Грубе зелене скло, яке хрускає у нас під ногами вранці першого січня, є своєрідною платою за популярність шампанського.

- Апельсини, мандарини, грейпфрути. Незважаючи на те, що усілякі citrusові лежать у магазинах цілий рік, запах мандаринки асоціюється у нас лишень з Новим роком.

Багрій Оксана

Де зустріти Новий Рік?



Цим питанням у передноворічні дні переймаються всі. Хоча я не впевнена, чи можна вигадати щось нове в ділі, яким людство займається вже не одну тисячу років. Чого тільки не робили наші брати та сестри на планеті, щоб новорічна ніч минула яскраво, оригінально та незабутньо! Тож не пропонуватиму нових варіантів святкування, спробуємо натомість систематизувати набутий досвід.

Отож, Новий рік можна зустріти у горах. Щоб втілити цей план, не треба мандрувати в Альпи чи Гімалаї, - рідні Карпати також хороший вибір. Напередодні Нового року знаходите невеличку колибу у горах, заповзаєте туди із запасами провіанту і чекайте, коли вас замете снігом. Мінус такого варіанту: снігопад – гість не пунктуальний, може спізнитися на день, може й на тиждень. Що робити в такому випадку? Хіба лишень розпороти кілька подушок чи відкласти Новий рік на час, коли нарешті захурделить. Мовляв, нема снігу – нема свята.

Святкувати можна на квартирі, в клубі чи ресторані. Зрештою, більшість людей воліє святкувати Новий рік лишень під дахом. Це чи не найбільш комфортно. Тут зазвичай є і телевизор, і нормальний стіл. І салати, і м'яке крісло. Та й ялинку зрізають у лісі саме тому, що людство любить святкувати Новий рік у такий спосіб.

Новий рік можна зустрічати і під ковдрою. Цей спосіб хай кожен трактує так, як дозволяє совість. Хочу нагадати: у новорічну ніч одне з можливих занять під ковдрою – це міцне, здорове та солодке спання. Такий варіант дає можливість уникнути багатьох клопотів: приготування святкових страв (відповідно – ранкового миття посуду), прикрашання ялинки (а згодом – неодмінного викидання засохлого дерева), перегляду звертання державних мужів до народу та захопливого шоу “Голубий вогник”.

Щасливого вам Нового року (вже, мабуть, 2007), біля чого, чи з ким ви б його не святкували.

Багрії Оксана

Різдво у Кракові або відпочинок по- польськи...



Всі люди страждають на одну “хворобу”: цікавість. Нас цікавить все – і те, що ми вже знаємо, і те, що ні. Особливо нас цікавить те, що діється у сусідів. А коли у них свята, тоді нам ще цікавіше. А якщо нам дають можливість подивитися на сусідські веселощі, то наша “хвороба” стає вже майже невиліковною!

Наприкінці грудня 2005 року близько студенти нашого факультету відвідали сусідню нам державу – Польщу. Ця екскурсія припала на час святкування Різдва за римо-католицьким обрядом. Звичайно, всім було дуже цікаво. А якщо врахувати, що запросили нас у колишню столицю Польщі – місто Краків, то цікавість “випирала”!



Жили ми у мальовничому містечку Кальварія, яке розташоване поблизу Кракова. Воно має свою історію, яка тісно переплетена з життям Папи Римського Івана Павла II.

Перший день перебування у Польщі відзначився тим, що ми відвідали соляні шахти (печери) міста Велічки. Варто сказати, що екскурсія вразила мене.

Ми побачили на власні очі виробу з солі, церкву під землею і конкурс шопок, уявили себе на місці стародавніх добувачів солі і, навіть, попробували поласувати кілограмом солі. По тому нам запропонували водні процедури у Аквапарку. Звичайно, після тяжких підземних трудів ми всі дружно занурилися у теплі води джакузі. Аквапарк нас запам'ятає надовго!

Наступного дня нас запросили до себе гори... Порівняти екскурсію горами не можна ні з чим. Одні з нас штурмували гірські вершини на підйомниках, інші милувалися красою гір з вікон кафетеріїв, а деякі вирішили промочити ноги прогулюючись вулицями центру міста Закопане. Вкінці дня всі ділилися своїми враженнями, з яких можна було зробити висновок, що день вдався.

Останній день нашого туру припав на Різдво. Ми відвідали Кальварський костел та костели міста Кракова. Мелодійні звуки органів зачаровували нас і ми, не розуміючи польської мови, все ж відчували красу свята. На одній з площ відбувався концерт рок-музикантів, які співали колядки на сучасну манеру виконання. Пізніше нам випала можливість побувати на дитячому конкурсі виконання колядок. Незважаючи на холод, люди підтримували виконавців співом, танцями і підбадьорюючими криками. А як підбадьорювали ми...!

Отже, наша цікавість залишилась задоволеною. Надіюсь, що нас ще кудись запросять (а як ні, то ми самі прийдемо). І ми побачимо щось нове для себе, познайомимося з цікавими людьми і знайдемо нових друзів.

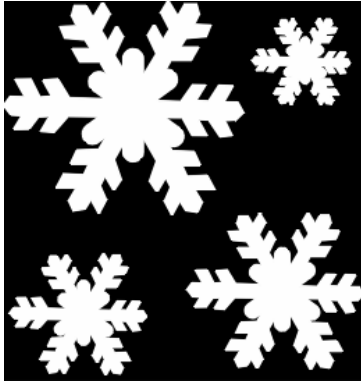
Ірина Стебельська

Відчуття снігу

«Білі мухи налетіли, все подвір'я стало біле, не злічити білих мух, що летять неначе пух», - ці рядки з вірша знані нам з дитинства, як і те шаленство, яке захоплює в полон у мить, коли з неба летить білий, пухнастий сніжок. Є у цій замороженій воді якась потаємна магія. А ти хотів би трохи більше дізнатися про сніг?

У мить, коли ти читаєш ці рядки, сніг вкриває приблизно 19 % поверхні суші планети. Та більше половини жителів Землі ніколи не торкалися цього білого

дива, а бачили його лише по телевізору та на фотографіях. У багатьох мовах немає навіть слова для того, щоб назвати якимось сніг. А от у північних народів, у яких майже цілий рік – зима, слів для цього – кілька десятків.



А як думаєш, сніг – важкий? Ловлячи на рукавичку майже невагомі сніжинки, непросто відповісти на це запитання. Та науковці й на нього знають відповідь. Вага однієї сніжинки – близько 1 міліграма. Сніжинка до сніжинки, міліграм до міліграма і от уже снігова шапка

хилить гілки, пригинає до землі дерева ... А знаєш скільки приблизно важить сніг, який взимку заповирує нашу, Північну півкулю? І на це питання є відповідь: близько 13 500 мільярдів тонн! А у серпні, коли у Північній півкулі триватиме літо і більша частина снігу розтане, сніговою ковдрою буде вкрито лише 8,7 % поверхні планети. Та вага цього покрову все одно вражатиме – 7 400 мільярдів тонн!

У морозні дні сніг під ногами рипить, хрумкає, скрипить... З таким звуком ламаються під нашими ногами мільярди снігових кристаликів. Виявляється, цей звук не завжди однаковий, і його тональність залежить від температури повітря. Деякі люди за скрипом снігу можуть визначати її не гірше за градусник! Чим вища температура, тим сніжинки крихкіші й тим тонший, високочастотніший скрип. Зі зміною температури від мінус 8 °С до мінус 20 °С сила звуку скрипу снігу зростає на 1 децибел.

Багрій Оксана

Що таке дружба?

Що таке дружба? Вона існує чи ні? Як її виміряти? І чи вимірюється вона взагалі..?

... я сиділа і думала... На душі так паскудно, ніби хтось забрав щось дуже цінне і рідне, і забув віддати. Так буває... Люди знаходять один одного, знайомляться, стають незамінними один для одного, діляться сокровенним. А через деякий час, коли певні життєві обставини змінюються, віддаляються. І ось вже видно маленьку тріщинку... Проте це не страшно, це ж лише невеличка щілінка, хіба варто приділяти такому увагу, звичайно, що ні. Вона маленька, зовсім безневинна, а проте все росте і росте... Необдумане слово, неказана порада, нездійснений вчинок – і ось вже стоїш ти на краю розлогої ями, вона глибока і сира, навіває страх і почуття провини. Адже що зробила ти, щоб засипати її, щоб запобігти тим силам, що породили її? І знову на душі не так, і знову дурні думки лізуть, мов тіні, що виходять зі своїх закутків в нічну темну пору. Страшно... Невідомість лякає... Чи існує життя без друга? Що робити самому?

Та вихід існує! Хоч яма глибока, але розбігшись її можна перестрибнути, її можна здолати! Ура, вихід є! Вихід є... Та чому ж знову душа не радіє? Вона не знає, чи потрібно це другу... Може, він не хоче бачити її по той бік ями... Адже друг – вже не друг, ви не зв'яряєтеся більше в страхах і не ділитесь сокровенним... Душа не впевнена, що друг зробить вчинок заради неї, що не залишить в біді. Тепер друг – вже не друг.

То чи потрібен він мені?
То чи потрібна йому я?
Лиш той зуміє дружбу оцінити,
Хто з другом зможе все життя прожити.
Та так, щоб ані горе, радість, слава
Не утворили поміж вами ями!!!

Ольга Задорожна

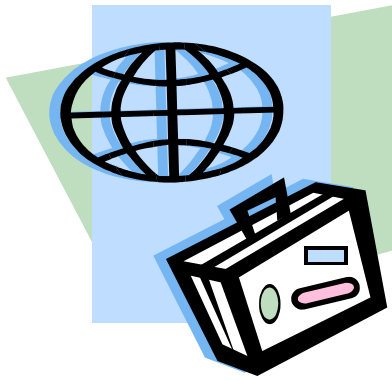


Проба
пера

Fantasies of love

From all those fantasies of love,
Which lift my spirit high above
It hurts so much to deal with heart,
Which loved just once and closed apart
I feel desire, mixed with pain
It burns like fire in the rain
I can't find out... What's wrong with me?
It feels like, no, I can't believe!
That it is love, which owns my brain
Like drug, which spreads down through my veins
And rushes straightly to my heart,
But just can't split my soul apart.
It's like a poison, like slow death,
It's making tender every breath.
It is so hard to make a choice
Start speaking up with gentle voice,
It's like a scream of broken heart,
Feels like it's torn from soul apart
Love's just a false, it isn't true.
No words are heard, like "I love you",
'Cos ordinary evening passes
Love turned my life to broken glasses.
That's not complaining, not at all.
Can't find real love, and that's my goal,
But still sometimes I feel the heat,
The taste of life is bitter-sweet.

Oksana Rabutka



Студентськ і гранти та конференції

Всеукраїнський конкурс письмових робіт

Центр прав людини "Древо життя" та комісія з європейської та євроатлантичної інтеграції Громадської колегії при голові Харківської облдержадміністрації, за сприяння Громадської ліги Україна-НАТО, на виконання Державних програм інформування громадськості з питань європейської та євроатлантичної інтеграції, проводять Всеукраїнський молодіжний конкурс письмових робіт "Європейська та євроатлантична інтеграція очима молоді".

Переможці конкурсу у квітні 2006 року будуть запрошені до Харкова до участі у міжнародній конференції "Людина, її права та свободи в контексті інтеграції до ЄС і НАТО", де отримають нагороди та презентують свою роботу.

До участі у конкурсі запрошується молодь віком до 35 років. Змагання відбуватиметься за такою тематикою:

Студенти I- IV курсів навчальних закладів I-IV рівнів акредитації.

- 1) Якими є позитиви і негативи приєднання України до Болонського процесу?
- 2) Якими є міфи і стереотипи щодо НАТО та як вони впливають на ставлення мого оточення до трансформованої НАТО?
- 3) Чому ЄС та НАТО надають великого значення демократичності виборів?
- 4) Що виграє (програє) Україна від інтеграції в єдиний ринок ЄС?

Кінцевий термін подання робіт – 15 березня 2006 року (за поштовим штемпелем).

Надіслані роботи будуть оцінюватись журі за 20-бальною шкалою за такими критеріями:

- глибина пов'язаності теми з якістю життя (0-5 балів);
- обґрунтованість та доведеність висновків (0-10 балів);
- посилання на джерела інформації (0-5 балів).

Кращі 3 роботи в кожній номінації будуть опубліковані у збірці "Європейська та євроатлантична інтеграція крізь призму якості життя", їх автори отримають премії: за I місце – 300 грн., за II місце – 200 грн., за III місце – 100 грн.

Вимоги до конкурсної роботи: дослідження має бути написане державною мовою обсягом не більше 8 сторінок формату А4 (шрифт Times New Roman, 12

розмір, інтервал між рядками – 1,5). Для школярів із сільської місцевості допускається подання рукописного варіанту роботи до 4 сторінок, написаної розбірливим почерком. Оформлення роботи: титульна сторінка роботи – заявка за зразком, друга сторінка починається з назви роботи, без зазначення авторства. У кінці роботи слід зазначити використані джерела та перелік літератури.

Заявку для участі у конкурсі та роботу у 2-х примірниках просимо надіслати на адресу: Центр Прав Людини "Древо життя", вул. 23 Серпня, 55-Б, 61103, м. Харків-103.

За додатковою інформацією звертайтеся ел. поштою life_tree@vil.com.ua або телефоном +38(050)302 5739 до Олега Ткаченка, координатора Центру Прав Людини "Древо життя".

[Заявка](#) (укр., zip, 4,6 Kb)

КОНТАКТИ

Олег Ткаченко

Центр Прав Людини "Древо життя"

вул. 23 Серпня, 55-Б, 61103, Харків

Тел.: +38(050)302 5739

Ел пошта: life_tree@vil.com.ua



Шеф-редактор – Ольга Задорожна

olha_zadorozhna@yahoo.com

Журналісти:

Марія Жилан

mashuskaz@yahoo.com

Ірина Стебельська

Матроскіна

Оксана Багрій

Тетяна Загребельна

Дизайн і верстка:

Ольга Задорожна

Адреса редакції:

Офіс 27

Бульвар Шевченка 9.

46000 Тернопіль

Web:

<http://www.unf.tane.edu.ua>

Свіжі анекдоти

Запитують студента Гарвардського університету, що в Америці:

- Скільки часу Вам потрібно для того, щоб вивчити китайську мову?
- Два роки, - відповів той.

На це ж запитання французький студент відповів:

- Якщо постаратися, то вистарчить і одного року.

Англійський студент відповів:

- Якщо посилено вивчати китайську, то достатньо буде і двох місяців, щоб володіти нею на розмовному рівні.

На запитання, скільки часу потрібно для вивчення китайської мови, український студент відповів:

- Давайте методичку і йду здавати.

* * *

Послав Бог ангела за три дні до сесії, щоб той подивився, як студенти готуються до екзаменів. Прилітає ангел і відповідає:

- Педагогічний вчиться, Політехнічний вчиться, а ТАНГ – святкує початок сесії: п'янки, гулянки і таке інше.

На наступний день ангел повідомляє про аналогічну ситуацію.

За ніч до екзамен ангел знову прилетів і каже:

Педагогічний вчиться, Політехнічний вчиться, а ТАНГ – Богу молиться.

Бог одразу:

- От тим і поможемо!

* * *

Студент пише мамі: "Мамо, пришліть мені теплі шкарпетки, але замотайте їх так, щоб вони не вимазалися об сало і ковбасу."

* * *

Якщо вам перебігла дорогою чорна мишка, а за нею чорна кішка, а за нею чорна жучка, а за нею чорна внучка, значить дід викопав не ріпку, а високовольтну лінію.

* * *

Він взяв ніж і застрелився.

* * *

"Життя підступне!" – сказав їжачок, коли злавив з кактуса.

* * *

Син попросив батька піти з ним покататися на качелях. Батько сказав, що погодиться, якщо мама дозволить йому попиту пиво поки син буде кататися...

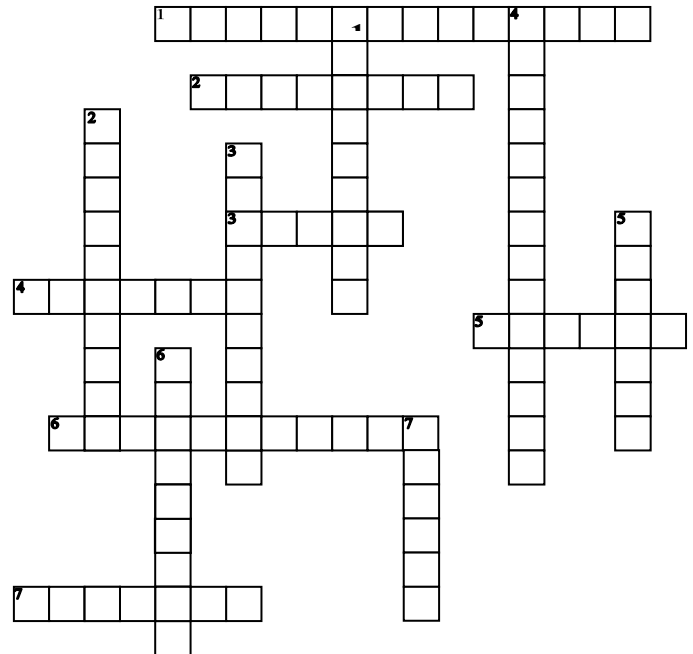
А вранці йшла мама, забрала з качелі синього тата і зеленого сина.

* * *

Американець має жінку і коханку. Любить жінку.

Француз має жінку і коханку. Любить коханку.

Українець має жінку і коханку. Любить випити.

Кросворд на закуску**По горизонталі:**

1. Наука про господарство в цілому.
2. Формування доходів.
3. Відносини, коли речі та послуги переходять від виробників до споживачів.
4. Ресурси, що використовуються у виробництві товарів і послуг.
5. Діаграма або формула, що допомагає зрозуміти економічні події.
6. Спосіб поєднання ресурсів та їх загальне цілеспрямоване використання.
7. Люди, що вступають в економічні відносини.

По вертикалі:

1. Сфера життя суспільства, в якій на основі використання різноманітних ресурсів здійснюється виробництво, обмін, розподіл, споживання.
2. Французькі мислителі, що вважали природні ресурси джерелом багатства.
3. Використання доходів і реалізація корисностей, які мають речі та послуги.
4. Наука про діяльність підприємств і споживачів.
5. Об'єкти продажу у вигляді дій, вигод.
6. Наука про економічні системи.
7. Економічні цінності, ресурси, товари, доходи.

Підготувала Тетяна Загребельна